

Nekem ezt a történetet maga Visky mondotta el. Akkor már hadnagy volt, sok medáliás, edzett, keményszívű katona. Az átélt szenvedések azonban nem irtották ki lelkéből a hitet, hogy Stefancsuk esete az anyai szeretet csodálatos előérzését, mérhetetlen nagyságát példázza.

Stefancsuk édesanyja meghalt, hogy sírgödrével megmenthesse fia életét!...

Gyallay Domokos.

ŐLFA.

*A szél langy ujjá már nem ingat,
Vihar törte le lombjainkat.*

*Virágot nem hozunk nyaranta,
Áprílja törzsünket a balta.*

*A kéz, mely máshol ojt és ültet,
Kitépi földből gyökerünket.*

*A ház előtt sutlogtunk békén,
S ölfá lettünk az udvar végén.*

*Darabokban egymáshoz dőlünk,
S estére hamu lesz belőlünk.*

Falu Tamás.